

Dom i omfattende sag om hvidvask

Østre Landsret har den 27. maj 2026 afsagt dom i en ankesag om medvirken, til dels forsøg på medvirken, til meget omfattende hvidvask af særlig grov beskaffenhed.

Sagen kort fortalt

En nu 53-årig dansk-russisk kvinde, der er dansk statsborger, og en nu 60-årig mand fra Litauen blev ved dommen fundet skyldige i at have medvirket til hvidvask af knap 30 milliarder kr.

Dommen var i relation til skyldsspørgsmålet i det væsentlige en stadfæstelse af Københavns Byrets dom i sagen, der blev afsagt den 2. februar 2024.

Kvinden drev i gerningsperioden fra 2008 til 2016 en konsulentvirksomhed i København, hvor hun bistod personer og virksomheder i bl.a. Østeuropa med at etablere kommanditselskaber i Danmark, hvilke kommanditselskaber herefter via skattelylande blev benyttet til hvidvask af meget store beløb, der efter bevisførelsen måtte antages at stamme fra strafbare forhold begået i udlandet. Tiltalen i sagen omfattede 40 kommanditselskaber.

Hvidvasken foregik derved, at beløbene som led i et samlet setup blev indsat på konti tilhørende kommanditselskaberne i Dansk Banks daværende filial i Estland og derfra videreført til andre konti, fortrinsvis i udlandet.

Landsretten lagde ved skyldbedømmelsen vægt på, at de meget omfattende pengeoverførsler savnede forretningsmæssig begrundelse, ligesom der ikke i selskaberne var nogen almindelig erhvervsmæssig aktivitet, der kunne forklare pengeoverførslerne.

Landsretten fandt det endvidere bevist, at begge de tiltalte i hele gerningsperioden havde det til domfældelse nødvendige forsæt til de strafbare handlinger, de var tiltalt for.

Landsretten tilsidesatte de tiltaltes anbringende om, at sagen ikke hørte under dansk straffemyndighed. Der var således dansk jurisdiktion i sagen, uanset om de strafbare handlinger også ville kunne straffes efter lovgivningen i Estland.

For kvindens vedkommende fandt landsretten, at forholdene var af en sådan ganske særlig grovhed, at straffen skulle fastsættes i medfør strafskærpselsesreglen i straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.

Landsretten stadfæstede herefter byrettens strafudmåling på 9 års fængsel vedrørende kvinden.

Den mandlige tiltalte havde haft en i forhold til kvinden mere underordnet rolle, da han havde fungeret som stråmandsdirektør i 38 af selskaberne og dermed mod betaling havde gjort etableringen af kommanditselskaberne mulig.

Landsretten fandt, henset til den omtalte rolle, at straffen, der af byretten var fastsat til fængsel i 7 år, skulle nedsættes til fængsel i 6 år.

I lighed med byretten fandt landsretten, at manden, der som EU-borger er omfattet af særlige regler i EU's opholdsdirektiv, ikke skulle udvises, men alene meddeles en advarsel om udvisning. Landsretten lagde herved særlig vægt på, at manden, der ikke har været varetægtsfængslet under sagens behandling, ikke har begået noget strafbart i de ti år, der er forløbet siden gerningsperiodens ophør.